

TUTUTS

AVUI VA DE "PARIDES"

Darrerament són moltes les "parides" que corren pel carrer. Cada dia són més. Els trobes a tots els racons. Començant pel dròpol aquell que, ignorant de la seva condició, només aparenta ser-ho, fins aquell que a més de dròpol fot una cara de mussol que destrempa, tots som uns "paridors" en potència. Esteu llegint una "parida". La segona que surt a Perxada. La primera, o primer grup, amb tots els mèrits per ocupar aquest lloc, la vareu llegir al darrer número.

Anem per parts. Avui havia pensat fer l'última reflexió sobre els "Tututs" i acomiadar-me, deixant, això sí, la porta oberta a qualsevol consulta sobre el tema. Aquesta era la meva intenció. A última hora, però, he canviat d'opinió. Sí, acabem la guerra als tututs. Sense guanyadors ni perdedors. Només ferits i "porrats". També, i sempre que em sigui possible, contestaré, deixant clar les meves limitacions, totes les consultes (serioses) sobre l'Estatut del 79. Sempre utilitzant aquesta revista com a mitjà de comunicació entre tots els arbuciençs. A tots els asidus lectors de Perxada, que són més dels que..., i en especial als seguidors d'aquesta Croada sense pretensions de "purificació catàrtica", que segurament es poden comptar amb els dits de la mà i ens en sobrarien cinc, els ho agraeixo la paciència demostrada i els demano comprensió per la "passada" d'avui.

THE SERVES' NEW COMPANY

THE "S" JAZZ BAND

Ros vermell i daurat, bombo camisa blanca, fiscorn, xaqueta verda enribetada, trompeta, cinta roja al coll per corvata, trombó de vares, sabates negres, tambor, calces clares, trompa, frac, batuta quatribarrada, ¿sol fa? - No en cal!

Nascuda com grup còmico-musical (diuen - que és un dir); Pubilla de la tradició que arrelada en temps anteriors de plat-girador, esclatà en l'ahir pròxim; els teus pares són en Rotllat i en Picolives, i els teus padrins cent: en Xarreta, en Pèndula, en Samora, els del Moré, en Dionísio, en Soms, el Gall i els Coloms, en Xesc, en Guilla, el noranta nou i el darrer..., com qui diu el-tot-arbucies-SERVIA.

Espero, esperes, espera, esperem, espereu i esperen escoltar-te mil vegades més endevinant amb bon "uídu" si la peça és la Ramona la "Pink Panther", la Marxa dels Sants o el "Conejito de la Suerte"; mentrestant ho passo, ho passes, ho passa, ho passem, ho passeu i ho passen de ~~xxxxxxx~~ (+)

(+) Censurat.

ZUM ZUM

La meva sortida d'avui no ha estat res més que la culminació d'un procés lògic. Un company de redacció, prou, ho calificaria com de "sortida explosiva de material inconscient perturbador per al conscient". La vida té aquestes coses. O una petita bomba? Qui ho ha de dir.

Després de nosaltres, la festa continuarà. És a dir, continuarem petant.

Arribats en aquest punt ens podríem preguntar quina relació hi ha entre Tututs, passotes, parides, sortides explosives i altres fenòmens. L'Estatut, en última instància i en molts aspectes, es pot considerar una parida, però de poca categoria; els passotes passen de tot, però no de certes parides; i la sortida explosiva és una GRAN parida. I en el fons estic jo. En una nit, sense estar sota un arbre, per tant no em preocupa si era un plàtan o un vern, sense ser una nit de trons i llampecs, ja no en queden de nits tormentoses i més adormit que un babau, vaig pensar, a vegades també penso, avui farem una "parida".

XAVIER GUELL